

Ongewis

Zie ik hoe de maan
schijnt op myriaden paden
van mensenverdriet,
dan weet ik: niet ik alleen
moet de herfst toebehoren.

Fujiwara no Okikaze, circa 900-950

geen licht ding is het
als mens te zijn geboren –
in naherfst levend

Kobayashi Issa, 1759-1831

Al gaan de golven
almaar rijzend en dalend
over de maan heen,
spiegelend in de herfstzee,
zijzelf blijft onveranderd.

Kiyowara no Fukayabu, circa 900-950

zij wordt gebroken,
keer op keer – toch blijft de maan
diep in het water

Choshu, 1853-1932

Solorenga

Innerlijke dialoog

een duif in duikvlucht –
dan die wiekslag, scherp zwenkend
tussen stammen door

*direct ook: vroeger als kind
dat rennen voor je leven*

* * *

totdat er wolken
voor de maan schuiven, staat zij
in een rietkraagplas

*traag vult de luchtvergrijzing
heel het spiegeloppervlak*

na lange uren
breekt met regens daglicht door –
voor hoelang, tot waar ...

*voortgekomen uit een niets
blijft dit-hier-zijn ongewis*

* * *

tot zolang ademt
het leven met wat tijd heet*
in en rondom ons

*ga ik naar zee, hoor de vloed,
volg het eb naar dood getij*

* Het mysterie van de tijd, Carlo Rovelli, Prometheus, 2018